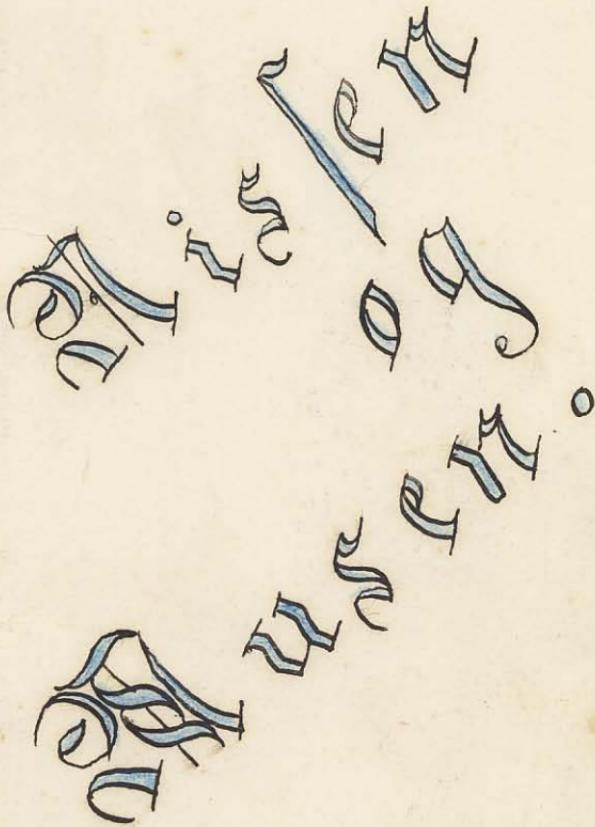

III

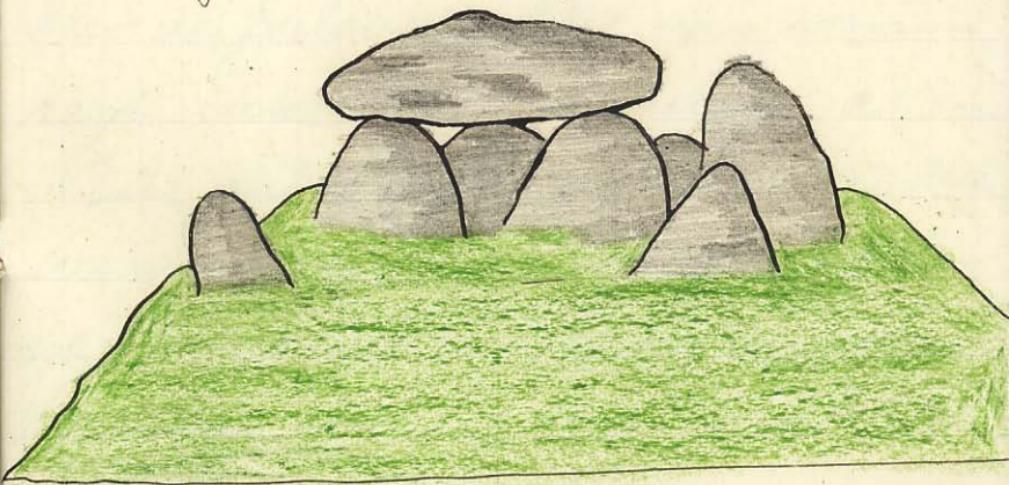

Julien 1910

Der var engang en lille
Nisse, han havde fundet en
lille Mys, som havde forvildet
sig ind i hans Stue; men da
den lille Mys var ganske skik-
kelig, beholdt han den

har sig i Højen, for hans Stue laa
naturligvis i en Høj.

Det er mit engang saadan, at
Viser kan godt gifte sig med
Mus, og derfor var det heller ikke
saar mæleverdig, at den dille
Nisse forelskede sig i den lille
Mus. Naa, Musen var selvfølge-
lig ogsaa forelsket i Nissen, da

han jo hadde taget saa plund
innod den. Saa en skinnel Dag
blev de forlavede. Det var som
sagd ikke saa markeligt, at en
Nisse vilde gifte sig med en Muis;
det var mere markeligt, at den-
ne lille Nisse netop tog en Muis;
han var nemlig saa smuk, han
hadde store blaa øyne, og man
kunde se paa dem, at han
var en god lille Nisse. Desuden
hadde han krøllet Haar, saa
han var meget klein. Han kün-
de desfor ogsaa paa mange Nis-
sepiger, saa det var markeligt,
at han tog til Takke med en

Mus. Der var engang en Nisse-
pige, der sagde til ham, at hans
øjne var farlige, for Nissepigerne
blev forelskede i ham, des vilde
han slet ikke tro; men da han
springte Musen, saa raabte den:
"Jo, det kan du ligge bestemt tro,
de er". Saal maatte Nissen jo
tro des. Naar den lille Nisse
kom til "Nørrenissehøj", saa var
der en lille Nissepige, der altid
gik ud og græd,
hun kunde ikke
glemme, at han
havde forlovet
sig, for hun

Holdt saa meget af hundt. Da
som sagt: Nissen havde forlovet
sig, og det var imidlertid blevet jule.
Nissen rejste da med Misenes højre,
de skulle holde jule i et Musehul.

Men skort det kunde
var et Musehul, saa
var de dog saa glade,
for det var jo jule-
aften. Den gamle
Misenes mor havde

søget for, at der var god mad, der
havde hun ranset i Prisekammer-
ret. Først fik de Risengrød, der var
for Nissens Stjeld; og saa var
der en Mandel i, og den fik

Nissen. den lille Mys vilde selv
åse op, og derfor skyndte han
sig at pøsse Mandlen i Nissen.
Tallerken, den der fik Mandlen
skulde nemlig have en Mandel-
gave. Derefter fik de Flæskevar-

de bilda ganske vist Nissen
ind, at der var Gæsesteg, for
der var fine. Da de havde
spist, gik de ind til Julestæd,
der var en Grankevist, der var
skillet op paa en Prop for at
se større ud. Saa dansede
de om Julestæd og sang.

Saa fik de deres julegaver,
og der var mange. Nissen
gav sin lille Muis en Boy
med Billeder, og alle disse
Billeder var Misefaldere,
allensammen forskellige
Slags. Nissen vilde nemlig
have, at Misen skulde kende
alle Slags Misefaldere for
at den kunde sage sig i øgt
forden, for Nissen var saa
bange for, at Misen skulde
smidde fa ham hen i en
Falde. Først sent gik de i
By, og Nissen og Misen syn-
des, der havde været en dejlig

Juleaften, og før de gik til
Rø, druknede de hinanden
en rigtig gladelig jul; og der
samme vil fly da også
gøre.

